

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/119/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712218800
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712218800.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci žalobkyne: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004 proti žalovaným: 1. M. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. X, XXX XX A. (v podnájme u p. J.) a 2. Z. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XX. XXX XX A. o zaplatenie 12 115,54 Eur s prísl., o odvolaní žalovaných v 1. a 2.rade proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 25. 11. 2013, č. k. 12C/114/2013-55 takto jednohlasne

rozhodol:

Mení rozsudok v napadnutej časti týkajúcej sa splatnosti tak, že žalobkyni prisúdené plnenie 12 115,54 Eur s príslušenstvom povoľuje žalovaným v 1. a 2.rade zaplatiť v splátkach po 170 Eur mesačne vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V ostatnej časti zostáva rozsudok súdu prvého stupňa nezmenený.

Nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania účastníkom konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaných v 1. a 2.rade zaplatiť žalobkyni 12 115,54 Eur s 9 % ročným úrokom zo sumy 11 676,74 Eur od 01. 12. 2012 do zaplatenia a uhradiť žalobkyni trovy konania 726,50 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

Rozhodnutie odôvodnil zistením, že dňa 08. 03. 2010 žalobkyňa uzavrela so žalovaným v 1.rade ako dlžníkom a so žalovanou v 2.rade ako ručiteľkou zmluvu o mimoriadnom medziúvere k stavebnému úveru, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovaným v 1. a 2.rade mimoriadny medziúver vo výške 11 600 Eur za dohodnutých zmluvných podmienok. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý medziúver vrátane úroku 6,69 % ročne. Do pridelenia cieľovej sumy sa dlžník zaviazal vkladať na účet žalobcu pravidelné mesačné vklady vo výške 18,56 Eur, splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 83,23 Eur a iné. Žalovaná v 2.rade v písomnej zmluve prehlásila, že na seba berie voči veriteľovi povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojí dlžník. Listom zo dňa 21. 06. 2012 žalobkyňa žalovaným v 1. a 2.rade oznámila odstúpenie od zmluvy v súlade s čl. VI a VII úverovej zmluvy z dôvodu neuhrádzania úveru ani v dodatočnej lehote. Zároveň žiadala od žalovaných okamžité vrátenie úverových prostriedkov vyčíslených ku dňu 21. 06. 2012 vo výške 12 055,17 Eur. Následne súd prvého stupňa citoval ust. § § 497, 506, 303, 306 ods. 1 Obchodného zákonníka a ust. § § 546 a 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uzavrel, že s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal za preukázané, že návrh je dôvodný. Žalobkyňa poskytla žalovanému ako dlžníkovi za dohodnutých zmluvných podmienok úver vo výške 11

600 Eur, ktorý žalovaný mal spolu s dohodnutým úrokom zaplatiť v stanovených mesačných splátkach. Žalovaný úver prestal splácať, preto je opodstatnené, aby po odstúpení od zmluvy o úvere uhradil istinu nesplateného úveru a úroky z omeškania. Žalovaná v 2.rade zodpovedá za splnenie dlhu ako ručiteľka, a preto splnenie povinnosti žalovaných súd stanovil tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

O úroku z omeškania súd rozhodol podľa ust. § 369 Obchodného zákonníka s tým, že uplatnený úrok z omeškania nie je v rozpore s výškou úrokov ustanovenou podľa predpisov Občianskeho práva. Súd nevyhovel návrhu žalovaných v 1. a 2.rade pohľadávku uhradiť v splátkach vzhľadom k ich zárobkovým možnostiam a schopnostiam pri zohľadnení ich ďalších nevyhnutných výdavkov; pri výške dlhu nie je predpoklad na pravidelnú úhradu splátok, výška ktorých musí zodpovedať primeranej dobe na zaplatenie dlhu.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní v 1. a 2.rade. Podľa obsahu odvolania je nepochybné, že odvolaním napádajú len výrok o splatnosti sumy 12 115,54 Eur s prísl.. Uviedli, že odvolávajú sa z dôvodu neschopnosti zaplatiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zdôraznili, že žalovaný v 1. rade má príjem 650 Eur mesačne, z tohto príjmu poukazuje splátky exekútorovi 300 Eur mesačne, platí výživné na mal. dieťa vo výške 66,38 Eur, ďalšie výdavky mu vznikajú v súvislosti s bývaním, keď za podnájom uhradza 280 Eur mesačne. Žalovaná v 2.rade uviedla, že je na rodičovskej dovolenke s mesačným rodičovským príspevkom 199 Eur. Je dlžníčkou hypotekárneho úveru s mesačnou splátkou 175,08 Eur, ďalej je dlžníčkou Prvej stavebnej sporiteľne s mesačnou splátkou 117,96 Eur, pričom obidva úvery pravidelne spláca. Z uvedených príčin bola nútená pracovať na 50 % pracovný úväzok na pôvodné pracovné miesto v Národnom ústave tuberkulózy, pľúcnych chorôb a hrudníkovej chirurgie vo Z. I., kde dosahuje mesačný príjem cca 300 - 350 Eur, jej ďalšie výdavky predstavujú náklady na bývanie 185 Eur (plyn 80 Eur, električka 50 Eur a nájomné 55 Eur). Z týchto dôvodov žiadajú prehodnotiť rozsudok súdu prvého stupňa s následnou dohodou vo veci vrátenia dlhu žalobkyni, a to z dôvodu, že nie sú schopní na základe uvedených skutočností do troch dní od právoplatnosti rozsudku uhradiť dlžnú istinu. Ako snahu o dohodu žiadajú o prehodnotenie rozsudku a o možnosti splácania dlhu pomocou splátkového kalendára.

Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu žalovaných písomne nevyjadrila.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaných bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v § 156 ods. 3 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je dôvodné.

Predmetom tohto konania je žaloba žalobkyňa, ktorou sa domáha vo vzťahu k žalovaným uloženia povinnosti zaplatiť jej sumu 12 115,54 Eur s 9 % ročným úrokom zo sumy 11 676,74 Eur od 01. 12. 2012 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru podľa zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 08. 03. 2010. Preskúmaným rozsudkom súd prvého stupňa žalobe žalobkyne v plnom rozsahu vyhovel, keď zaviazal žalovaných v 1. a 2.rade zaplatiť žalobkyni 12 115,54 Eur s 9 % ročným úrokom zo sumy 11 676,74 Eur od 01. 12. 2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania vo výške 726,50 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. Pre absenciu odvolania účastníkov konania vo všetkých týchto častiach, okrem splatnosti dlhu rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a predmetom odvolacieho konania preto zostala len žalovanými napadnutá časť týkajúca sa splatnosti istiny 12 115,54 Eur s prísl., lebo v tejto časti odvolaním žalovaní žiadali, aby im súd umožnil pohľadávku uhradiť v splátkach poukazujúc na ich zárobkové možnosti a schopnosti pri zohľadnení ich ďalších nevyhnutných výdavkoch a výšku dlhu.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O. s. p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže

vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vyššie citované zákonné ustanovenie teda zakotvuje v zásade 3-dňovú lehotu na splnenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím. Zároveň však pre súd ponecháva oprávnenie určiť lehotu na plnenie dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie možno vykonať v splátkach. Určenie dlhšej než 3-dňovej lehoty na plnenie, ako i povolenie splátok, teda náleží medzi procesné úkony súdu, ktoré sú zákonom zverené do jeho voľnej úvahy, a preto súd môže sám a nezávisle na návrhu účastníka konania uvážiť, či je toto povolenie uvedenej výhody vhodné so zreteľom na okolnosti danej veci. K hľadiskám, ktoré sú v tomto smere významné patrí predovšetkým výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného a v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, osobné pomery účastníkov konania, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a tiež skutočnosť, či by prípadné neplnenie stanovenej povinnosti nebolo v riešenom prípade pre žalobcu príliš ťaživé.

V prejednávanej veci nie je sporné, že žalovaný v 1.rade čerpal od žalobkyne úver, ktorý použil na vrátenie pôžičky švagrinej, teda žalovanej v 2.rade a ďalšie finančné prostriedky minul pre svoju osobnú potrebu. Tak žalovaný v 1.rade, ako aj žalovaná v 2.rade majú neuspokojivú finančnú situáciu, ale obidvaja majú snahu dlh splatiť. Na druhej strane je však potrebné zohľadniť i výšku dlhu a skutočnosť, že pokiaľ žalovaný v 1.rade ako dlžník navrhoval mesačné splátky po 82 Eur, stanovenie takejto výšky splátok mesačne by znamenalo, že žalovaní by splácali prisúdenú istinu viac ako 10 rokov, čo v konečnom dôsledku by takáto dlhá lehota bola neprimeraná okolnostiam daného prípadu a odporovala by požiadavke spravodlivého riešenia veci.

Odvolačí súd má za to, že je dôvodné povoliť žalovaným zaplatiť žalobkyni priznanú pohľadávku v splátkach, avšak pri určení vyššej výšky splátok ako to žiadajú žalovaní. Odvolačí súd dospel k záveru, že zákonným hľadiskám zodpovedá rozhodnutie, ktorým bude žalovaným povolené žalobkyni právoplatne priznanú istinu 12 115,54 Eur s prísl. zaplatiť v mesačných splátkach po 170 Eur vždy do 20-teho dňa toho - ktorého mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolačí súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil spôsobom uvedeným v enunciate tohto rozhodnutia, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O. s. p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O. s. p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolačí súd podľa ust. § 224 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže žalovaní návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodali a žalobkyňa nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.